

Grundlagspapir for SUD 2014-2017

Øget social mobilitet

Socialforvaltningens kerneopgave er at hjælpe og understøtte udsatte københavnere og københavnere med særlige behov – uanset deres potentialer. I forlængelse heraf handler arbejdet på det sociale område i vid udstrækning om at fremme social mobilitet for kommunens socialt udsatte borgere. Det betyder, at arbejdet skal fokusere på, at flere skal inkluderes i det almindelige samfundsliv med uddannelse, beskæftigelse og egen bolig.

Socialt udsatte borgere og borgere med særlige behov kan tage kortere eller længere skridt i forhold til udgangspunktet. Nogle kan udvikle sig fra en mere til en mindre socialt udsat position, mens andre kan udvikle sig så meget, at de ikke længere kan karakteriseres som socialt udsatte. For en del af de socialt udsatte borgere og borgere med særlige behov handler social mobilitet først og fremmest om i højere grad at kunne mestre eget liv og på den måde at opnå øget livskvalitet.

Social mobilitet har en positiv betydning for både den enkelte borger og for København. For den enkelte borger er social mobilitet afgørende for at kunne klare sig selv og få øget livskvalitet, fordi borgeren oplever at styrke sine egne ressourcer og klare sig godt i forskellige sammenhænge i livet. For København er social mobilitet vigtigt, fordi det bidrager til at reducere storbyproblematikker som hjemløshed, misbrug, kriminalitet mv., øge trygheden for både den enkelte borger og byen som helhed og skabe vækst.

Københavns Kommunes bidrag til social mobilitet går primært gennem de almindelige tilbud til børn og voksne – i daginstitutioner, skoler, jobcentre, sundhedshuse, forebyggelsescentre mv. Socialforvaltningens rolle er her at understøtte, at udsatte børn og voksne så vidt muligt kan blive – eller forblive – inkluderet i kommunens almene tilbud.

Parallelt med indsatsen for at styrke den sociale mobilitet skal forvaltningen sikre, at de borgere, der altid vil have behov for et specialtilbud, får den støtte, behandling og omsorg, de behøver.

Hvad er vores konkrete mål?

Socialudvalgets overordnede mål for valgperioden 2014-2017 er at øge den sociale mobilitet. Målet om øget social mobilitet indgår som et af de overordnede strategiske mål i visionen for Københavns Kommune – den såkaldte Københavnerfortælling. Essensen i Københavnerfortællingen er, at København skal være en by præget af vækst og livskvalitet. For vækst og livskvalitet er hinandens forudsætninger og nøglen til udvikling af København.

Vi har valgt at konkretisere Københavnerfortællingens overordnede mål om øget social mobilitet til et mål om, at der i 2017 skal være 5 pct. færre socialt udsatte københavnere, end der var i 2013.

24-04-2014

Sagsnr.
2014-0021873

Dokumentnr.
2014-0021873-1

Sagsbehandler
Brit Buchave/Nanna Møller

Sekretariatet - Rådhuset

Rådhuset
1550 København V

Telefon
3366 2459

Mobil
2615 0605

E-mail
ZM7A@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009682901

Derudover har vi vedtaget syv delmål frem mod 2017, der hver især bidrager til at øge den sociale mobilitet:

- 150 flere udsatte københavnere får anvist en bolig. Det svarer til en stigning på 18 pct.
- 90 færre udsættelser på årsplan. Det svarer til et fald på 17 pct.
- X flere unge skal bestå 9. klasse. Det svarer til en stigning på X pct.
- 100 færre unge begår alvorlig kriminalitet. Det svarer til et fald på 24 pct.
- 300 flere borgere med særlige behov kommer i beskæftigelse eller uddannelse. Det svarer til en stigning på 1,4 pct.
- 730 færre københavnere lever i langtidsfattigdom. Det svarer til et fald på 5 pct.
- 480 flere københavnere klarer sig bedre og har derfor mindre behov for hjælp. Det svarer til en stigning på X pct.

Ud over målet om social mobilitet rummer Københavnerfortællingen seks overordnede strategiske mål inden for vækst, beskæftigelse, uddannelse, sundhed, storbykultur og grøn by. De mål skal Socialforvaltningen også bidrage til at indfri – og en række af målene har direkte betydning for Københavns udsatte borgere. Det drejer sig fx om følgende mål:

- Minimum 95 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse i 2015.
- Ledigheden blandt unge under 30 år skal være faldet med 10 pct. i 2015.
- Københavnerne skal leve længere, have flere gode leveår og have lige muligheder for et sundt og aktivt liv.

Dertil kommer, at forvaltningens kerneopgave med at hjælpe udsatte borgere uanset deres potentialer understøtter det overordnede mål om livskvalitet.

Hvordan vil vi nå målene?

Grundlæggende vil vi nå vores mål ved så vidt muligt at basere indsatserne på viden om, hvad der virker. Det betyder, at vi bruger den store viden, der ligger i forvaltningen, og tager forskningen med på råd om, hvor og hvordan vi skal håndtere sociale problemstillinger, og at vi støtter anvendelsesorienteret forskning. Det betyder også, at vi følger effekten af indsatsen og interesserer os for, hvorfor vi gør, som vi gør, i det sociale arbejde.

Socialforvaltningens organisatoriske vision frem mod 2017 – 'Sammen gør vi det, der virker' – understøtter målene i grundlagspapiret og den evidensbaserede tilgang med sit fokus på temaerne 'Viden', 'Sammen med borgerne', 'Sammenhæng' og 'Ambition'.

Socialforvaltningen kan dog ikke løfte opgaven med at øge den sociale mobilitet alene. Det kræver også en målrettet indsats i de øvrige forvaltninger, herunder især Børne- og Ungdomsforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen og Kultur- og Fritidsforvaltningen.

Konkret vil Socialudvalget – på baggrund af viden om, hvad der virker – udvikle kernerdriften yderligere og fremme den sociale mobilitet ved at have særligt fokus på fire temaer:

1. Forebyggelse og tidlig indsats
2. Borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering
3. Samskabelse, samproduktion og frivillig indsats
4. Dialog, tillid og kvalitet i indsatsen.

Hvert tema foldes ud nedenfor.

Tema 1: Forebyggelse og tidlig indsats

Alle københavnske børn, unge og voksne, der har brug for støtte fra Socialforvaltningen, skal have hjælp så tidligt som muligt. Det er afgørende for, at de får de bedste chancer for at leve et godt liv og udvikle sig på deres egne præmisser.

Gevinsten ved en tidlig indsats og målrettet forebyggelse er først og fremmest, at borgernes problemer bliver håndteret, inden de vokser sig store, og at færre københavnere ender i en situation, hvor de har brug for varig hjælp og støtte og risikerer social deroute.

Fx kan en tidlig indsats i form af udredning, behandling og støtte samt systematisk forebyggelse af tilbagefald have stor positiv effekt for borgere med sindslidelser. Tilsvarende kan forebyggelse og tidlig indsats med fokus på fx ledighed og begyndende misbrug bremse tilgangen til gruppen af udsatte københavnere.

Forebyggelse og tidlig indsats kan imidlertid være svært at prioritere, når akutte problemer presser sig på. For effekten viser sig ofte først på et senere tidspunkt, og præcis hvor og hvornår er vanskeligt at forudse. Men det er dyrt at lade være – både menneskeligt og økonomisk. Derfor skal vi fortsat vise mod og viljestyrke til at investere i fremtiden og tænke helhedsorienteret.

Et tæt samarbejde med de øvrige forvaltninger helt afgørende for, at den tidlige indsats lykkes. Vi vil især bruge forebyggelse og tidlig indsats til at fastholde udsatte børn og unge i normalsystemet, sikre en hurtig afklaring af borgernes situation og potentialer og udvikle borgernes funktionsevne og kompetencer til at klare sig selv.

I forlængelse heraf skal vores fokus på forebyggelse og tidlig indsats særligt bidrage til at sikre, at vi når vores mål om, at flere udsatte unge får en uddannelse, at færre unge udvikler en kriminel adfærd, at flere borgere med særlige behov kommer i beskæftigelse, og at flere udsatte københavnere får og fastholder egen bolig og har mindre behov for hjælp.

Hvilke udfordringer står vi over for?

Udsatte børn og unge

Forvaltningen er kommet langt med den tidlige indsats på børneområdet, men der er brug for, at forvaltningen opsporer familier i begyndende vanskeligheder endnu tidligere, så forvaltningen kan sætte ind med støtte så tidligt som muligt. Det kræver et endnu tættere samarbejde med sundhedspleje, daginstitutioner, skoler og øvrige samarbejdspartnere på

normalområdet, da det ofte er dem, der først opdager børn, unge eller familier i begyndende vanskeligheder.

Tilsvarende skal forvaltningen styrke samarbejdet med normalområdet og øvrige samarbejdspartnere om at identificere sårbare unge så tidligt som muligt. Derudover er der behov for løbende at udvikle forvaltningens tilbud, så de konsekvent understøtter en tidlig indsats. Endelig skal forvaltningen fortsætte med kontinuerligt at styrke sin viden om, hvad der virker i forhold til specifikke problemstillinger blandt udsatte børn og unge, fx i form af forløbsanalyser til at afdække årsager til kriminalitet blandt unge.

Borgere med sindslidelser

Der er behov for, at borgere med sindslidelse bliver udredt og får stillet en eventuel diagnose tidligere i deres forløb end hidtil, hvor der blandt andet har været rigtig lang ventetid på udredning af ikke-psykotiske lidelser som angst og depression.

Borgere med handicap

Der er behov for at øge fokus på inklusion af mennesker med funktionsnedsættelser i normalsamfundet uanset alder. Der er derfor behov for, at borgere med handicap bliver tidligere udredt og får stillet en diagnose tidligere i deres forløb, så der hurtigst muligt kan sættes ind med den rette indsats. Samtidig er der behov for at øge fokus på rehabilitering. Hjælpen skal i højere grad være baseret på hjælp til selvhjælp og give borgeren mulighed og ansvar for at udvikle sig.

Udsatte borgere

Antallet af unge hjemløse stiger i København, og der er behov for en intensiveret tværfaglig indsats over for de unge hjemløse, inden de bliver en fast del af hjemløsemiljøet.

På misbrugsområdet er der behov for at styrke samarbejdet mellem en tidlig indsats i Socialforvaltningen og forebyggelsen i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen.

Socialudvalgets fokusområder:

Socialudvalget vil særligt have fokus på at:

- fastholde fokus på forebyggelse og tidlig indsats ift. børn og unge med behov for særlig støtte.
- skabe mere sammenhæng mellem forebyggelse, tidlig indsats og behandling af københavnere med misbrugsproblemer og/eller sindslidelse.
- forebygge hjemløshed og udsættelser og styrke indsatsen over for unge hjemløse.
- sikre, at Socialforvaltningen – i tæt samarbejde med kommunens øvrige forvaltninger – konsekvent har fokus på at identificere og tage sociale problemer i opløbet.

- Sikre robuste overgange for udsatte borgere og borgere med særlige behov, fx mellem børne- og voksenlivet.
- ...

Tidsplan: SUD har en temadrøftelse af forebyggelse og tidlig indsats i første kvartal af 2015.

Tema 2: Borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering

Det er væsentligt at støtte borgerne i at udvikle egne kompetencer og ressourcer, så de i stigende grad kan tage vare på sig selv. Borgernes bevægelse i retning af normalområdet kan styrkes ved at se på både borgeren og borgerens pårørende og øvrige netværk. Ved at anlægge et helhedssyn på borgerens situation kan flere ressourcer og løsninger bringes i spil.

Borgerne skal som udgangspunkt ikke ses som passive klienter, men som aktive borgere, hvis ressourcer og potentialer forvaltningen skal understøtte og udvikle mest muligt.

Samtidig skal der være plads til, at de udsatte borgere, for hvem bevægelse i retning af normalområdet ikke er en mulighed, får de tilbud og den omsorg, der passer til deres behov. Og at de understøttes i at mestre så store dele af deres eget liv som muligt.

Et øget fokus på borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering vil have markant effekter for mange af de borgere, der er i kontakt med Socialforvaltning. Børn, forældre og netværk skal involveres og opleve sig mødt og lyttet til i en respektfuld dialog. Barnets forældre og det private netværk vil altid være en del af barnets/den unges liv.

Erfaringer fra fx hjemløseområdet viser, at hvis der sættes tidligt ind over for hjemløse med en permanent boligløsning, støtte til at mestre eget liv og inddragelse eller etablering af netværk, vil de fleste hjemløse kunne komme sig og fastholde egen bolig.

Og det er væsentligt at være opmærksom på, at alle har mulighed for at komme sig efter en psykisk lidelse, hvis der arbejdes målrettet med recovery. Der er desuden et stort potentiale for at forebygge tilbagefald blandt personer med psykiske lidelser, hvis man arbejder systematisk med at inddrage pårørende og etablere netværk.

Aktiveringen af egne ressourcer og ressourcer i netværket kan også hjælpe flere borgere med handicap til at få et bedre funktionsniveau og bidrage til, at deres funktionsnedsættelse ikke står i vejen for en god livskvalitet og deltagelse i samfundet gennem beskæftigelse mv.

Ved at have fokus på borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering kan vi komme tættere på vores delmål om, at færre københavnere bliver sat ud af deres bolig, flere københavnere med særlige behov kommer i beskæftigelse, færre københavnere lever i langtidsfattigdom og flere københavnere får mindre brug for hjælp.

Derudover er fokus på borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering med til at indfri det overordnede mål i Københavnerfortællingen om at øge borgernes livskvalitet.

Hvilke udfordringer står vi over for?

Udsatte børn og unge

Forvaltningen skal blive endnu bedre til ikke blot at inddrage borgerne, men også at arbejde sammen med borgeren i alle aspekter af et sagsforløb. Det forudsætter, at der fortsat er – eller skabes – en relation mellem barn/ung og dets forældre og netværk, uanset om barnet er hos sine forældre eller er anbragt uden for hjemmet.

Borgere med sindslidelse

Det at komme sig er en unik, personlig og social proces. Derfor skal forvaltningen være endnu mere opmærksom på borgerens individuelle oplevelse af forløbet og effekten og løbende tilpasse indsatsen derefter, så borgerne bliver så selvhjulpne som muligt.

Borgere med handicap

Der er brug for at udvikle en endnu bredere vifte af tilbud med fokus på aktiv udnyttelse af borgernes ressourcer, herunder borgernes mulighed for at opnå en større livskvalitet via beskæftigelse, beskyttet beskæftigelse eller dagtilbud, så borgerne understøttes i at blive så selvhjulpne som muligt. Forvaltningen skal derudover anvende og implementere teknologiske løsninger i endnu højere grad, så borgerne får en højere livskvalitet, og så medarbejderne får et endnu bedre arbejdsmiljø.

Udsatte borgere

Det er fortsat svært at skaffe billige boliger. Det er nødvendigt for, at endnu flere udsatte borgere kan få mulighed for at få egen bolig.

På misbrugsområdet er der behov for i endnu højere grad at inddrage pårørende i behandlingen og udvikle digitale selvhjælpsformer, så borgerne bedre bliver i stand til at drage omsorg for dem selv.

Socialudvalgets fokusområder

Socialudvalget vil særligt have fokus på at:

- sikre billige og passende boliger til udsatte borgere og borgere med handicap og sikre et 'flow' fra botilbud, krisecentre og herberger i retning af mere selvstændige boformer
- sikre, at udsatte voksne og voksne med handicap får tilbudt noget meningsfyldt at beskæftige sig med.
- udvikle indsatser, der kan støtte borgernes mestring af eget liv, og sikre, at netværket inddrages som en del af løsningen for alle målgrupper.
- sikre, at alle udsatte borgere uanset potentialer og udfordringer får en adækvat behandling.

- ...

Tidsplan: SUD har en temadrøftelse af borgernes ressourcer og netværk, recovery og rehabilitering i fjerde kvartal af 2014.

Tema 3: Samskabelse, samproduktion og frivillig indsats

At samarbejde på tværs af offentlige instanser, private virksomheder og frivillige organisationer giver mulighed for at skabe en merværdi for borgerne, der ellers ikke ville kunne skabes.

Inddragelsen af civilsamfundet kan således ses som en vækstfaktor; ved ikke blot at have borgeren i centrum, men at arbejde *sammen* med borgeren og civilsamfundet, kan der skabes merværdi på forvaltningens tilbud.

Målet er ikke, at de frivillige skal overtage socialfaglige opgaver, som i dag løses af Socialforvaltningen. Målet er derimod, at medarbejderne sammen med de frivillige skaber mere værdi for borgerne og de frivillige ved at udforske mulighederne for samarbejde og samskabelse. Samtidig skal der skabes plads og forståelse for kommunens udsatte borgere i alle dele af København. Dermed øges livskvaliteten for både borgere og frivillige.

Frivillig indsats, samskabelse og samproduktion kan ske på mange måder. Nogle områder egner sig til, at borgere, frivillige og forvaltning producerer kerneydelsen sammen, mens den frivillige indsats og samskabelsen/samproduktionen på andre områder egner sig bedst til at være et supplement til eksisterende kerneydelse.

Brugerne af forvaltningens tilbud kan også bidrage som frivillige og derigennem øge værdien af forvaltningens tilbud for andre borgere, samtidig med at egen situation forbedres.

I forhold til målet om ønsket om at øge den social mobilitet kan samskabelse og frivillighed bidrage til at styrke borgernes faglige - og sociale kompetencer samt erhvervsevne gennem frivillig indsats. Og på den måde styrke tilknytningen til arbejdsmarkedet og løfte borgerens generelle livssituation. Flere udsatte københavnere vil få øget funktionsevne, og dermed bidrage til, at flere københavnere klarer sig bedre og har mindre behov for hjælp.

De fleste udsatte borgere og borgere med særlige behov kan have stor gavn af samarbejdet med civilsamfundet. Udsatte borgere kan hjælpe andre borgere og derigennem give en bedre oplevelse af mødet med forvaltningen; eller udsatte borgere kan gennem frivilligt arbejde træne deres sociale og faglige kompetencer. Og frivillige kan indgå i andre typer af relationer, end den professionelle medarbejder kan og skabe øget livskvalitet for borgerne.

På børneområdet kan de unge være frivillige og hjælpe andre, og frivillige kræfter kan fx give udsatte børn og unge oplevelser, som de ellers ikke ville have fået, eller skabe netværk mellem udsatte børn, unge eller familier. På den måde kan frivillige indsatser underbygge opbygningen af kompetencer

og ressourcer hos udsatte børn, unge og familier. Samtidig kan samskabelse, fx mellem forvaltningen og forældre til børn med handicap, bidrage til nye løsninger.

Hertil kommer inddragelsen af frivillige, NGO'er, øvrige lokale aktører mv. og de nye løsninger, der kan samskabelses mellem forvaltning og eksempelvis private organisationer og borgerne, kan bidrage til at styrke den lokale forankring og modvirke, at byen knækker over.

Hvilke udfordringer står vi over for?

Grundlæggende er der et uudnyttet potentiale for at inddrage frivillige og andre aktører i civilsamfundet på alle forvaltningens områder. Der er således behov for, at forvaltningen konsekvent skaber et tættere og systematisk samarbejde med civilsamfund og frivillige organisationer i forhold til udsatte borgere og borgere med særlige behov og sikrer, at alle parter har de nødvendige rammer og den nødvendige viden til at kunne samarbejde optimalt.

I den forbindelse er der behov for at udforske forvaltningens og de private aktørers tilbud til vores borgere, og hvordan de to parter bedst muligt supplerer hinanden og samarbejder med hinanden. Et samarbejde med private aktører vil fx kunne hjælpe med at håndtere den udfordring, at kommunale herberger ikke må huse udenlandske hjemløse samtidig med, at kommunen ikke må lave et transitrum.

Socialudvalgets fokusområder

Socialudvalget vil særligt have fokus på at:

- inddrage medarbejdere, brugere, lokale interessenter og frivillige i udviklingen af relevante indsatser.
- sikre, at forvaltningen prioriterer samarbejde med frivillige, borgere og pårørende og tester nye samarbejds- og samskabelsesformer.
- sikre, at forvaltningen er åben over for at benytte kvalificerede private tilbud.
- sikre, at forvaltningen arbejder med at skabe accept af forvaltningens målgrupper og indsatser på tværs af byen og lokalt.
- fremme og understøtte brugen af socioøkonomiske virksomheder
- skabe muligheder for brugerne til at yde en frivillig indsats til gavn for dem selv og andre brugere.
- ...

Tidsplan: SUD har en temadrøftelse af samskabelse, samproduktion og frivillig indsats i andet kvartal af 2014.

Tema 4: Dialog, tillid og kvalitet i indsatsen

Høj kvalitet i forvaltningens sagsbehandling og øvrige indsatser, god dialog med borgere og pårørende og tillid til borgere, pårørende og medarbejdere er højt prioriteret. Arbejdet skal generelt foregå i en tillidsfuld ånd – i tråd med Københavns Kommunes kodeks for tillid.

Borgernes retssikkerhed skal naturligvis altid være på plads, og dialogen mellem borger og forvaltning skal ske på en måde, så borgeren bliver både set og hørt – og så vidt muligt er en ligeværdig partner i sin egen sag og er med til at finde løsninger. Det bidrager ikke bare til det overordnede københavnermål om øget livskvalitet, men også til at øge den sociale mobilitet. En åben og tillidsfuld dialog er en forudsætning for at sikre et godt match mellem foranstaltningen og de udsatte borgeres behov.

Mange af de borgere, der har kontakt med Socialforvaltningen står med komplekse problemstillinger, som kan være svære at formidle. Borgerne kan have begrænsede ressourcer til at indgå i dialog og overskue deres sag. Derfor er det afgørende for disse borgere, at forvaltningen har en klar, tillidsbaseret, modtagerorienteret dialog og en gennemsigtig sagsbehandling af høj kvalitet.

Hvilke udfordringer står vi over for?

Københavns Kommune er en kompleks organisation, som er svær at finde rundt i, ikke mindst for vores borgere, som kan være psykisk sårbare eller på anden vis have særlige behov. Samtidig er vores borger i kontakt med mange andre aktører ud over Socialforvaltningen, fx behandlingspsykiatrien, socialpsykiatrien, misbrugsbehandlingen, bolig-anvisningen, jobcentre og/eller sundhedstilbud i regionen og kommunen.

Lovgivningen på det sociale område er omfattende og meget detaljeret. Det kan til tider være en hindring for god dialog mellem borgerne og sagsbehandlerne. Forvaltningen skal naturligvis sikre borgernes retssikkerhed, men det må ikke blive en barriere for at tænke i konkrete og brugere løsninger for borgerne.

Fremover skal forvaltningen arbejde videre med at sikre en høj faglighed, kvalitet og gennemsigtighed i sagsbehandlingen og samtidig skabe en endnu bedre og endnu mere løsningsorienteret dialog, der både tager højde for borgernes situation og for det faktum, at sagsbehandleren som myndighedsrepræsentant i sidste ende kan træffe afgørelser, som borgeren er uenig i.

Socialudvalgets fokusområder

Socialudvalget vil særligt have fokus på at:

- skal sikre, at sagsbehandlingen og dialogen med borgere med handicap eller sociale udfordringer og deres pårørende fortsat forbedres.
- sikre, at tillidsarbejdet både har fokus på forvaltningens ansatte og forvaltningens brugere – og at forvaltningen løbende arbejder med at genskabe de udsatte borgeres tillid til systemet.
- sikre, at forvaltningen har et helhedsperspektiv på borgerens behov og i

samarbejde med andre forvaltninger og sektorer skaber sammenhæng i indsatsen over for borgeren og hjælper borgeren til at få løst det samlede problem.

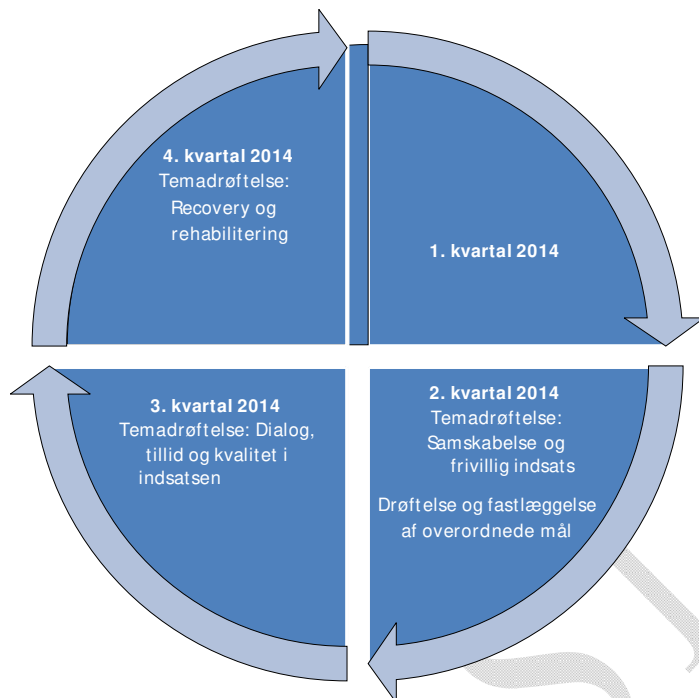
- sikre, at forvaltningens styringsmekanismer er enkle og overskuelige.
- ...

Tidsplan: SUD har en temadrøftelse af dialog, tillid og kvalitet i sagsbehandlingen i 3. kvartal 2014.

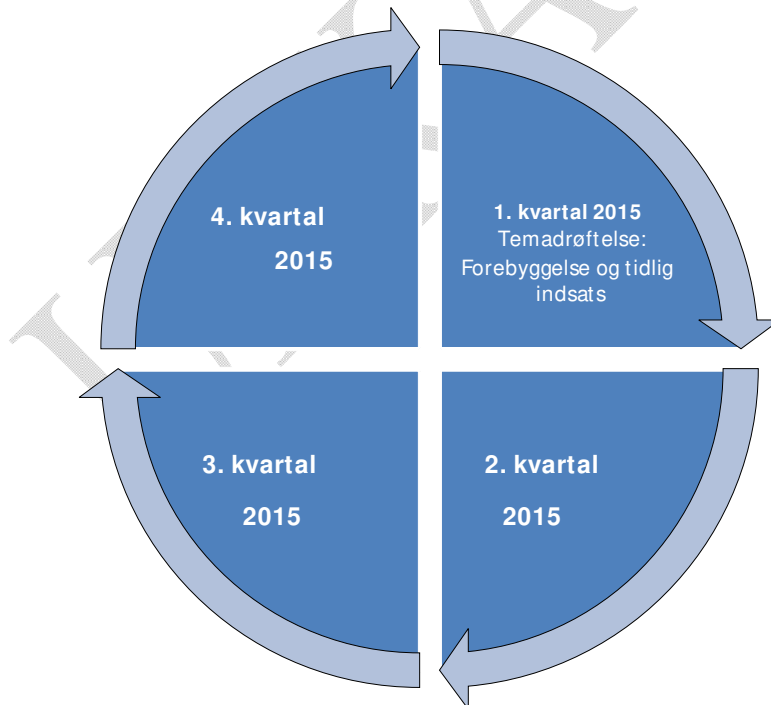
Se årshjul for Socialudvalgets temadrøftelser i 2014-2015 på næste side.

UDKAST

Socialudvalgets årshjul for 2014

Socialudvalgets årshjul for 2015

De øvrige forvaltninger er i skrivende stund ved at udarbejde årshjul for deres respektive udvalg. Socialforvaltningen afstemmer forslaget til tidsplan for temadrøftelser med de relevante forvaltninger inden næste drøftelse af grundlagspapiret på Socialudvalgets budgetseminar i august.